

POZDRAVY Z VĚZENÍ PRO TVŮJ VĚČNÝ ŽIVOT

(KOLOSKÝM 4,12-14)

Jan Suchý, Ústí nad Labem, 14. červenec 2024

A tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.

1 Korintským 13:13

I. ÚVOD: KRISTOVO DÍLO SPÁSY

Pokoj vám ve jménu Krále králů a Pána pánů, Ježíše Krista, Syna Božího, který byl vydán pro naše přestoupení a vzkříšen pro naše ospravedlnění. To jsou tituly, které Pánu přisuzuje Písmo. A také to je popis Jeho spasitelného díla na kříži Golgoty. Mou modlitbou dnes je, abyste dnes i vy mohli vyznat spolu s apoštolem Pavlem: Kristus byl vydán k ukřižování pro moje přestoupení a byl vzkříšen pro moje ospravedlnění. Procházíme společně list Koloským a v posledních dvou výkladech jsme se spolu dívali na biblickou fotografii. Pavel ji posílá formou dopisu bratřím a sestrám do církve v Kolosách, města, které leželo na území dnešního Turecka. Na té pomyslné fotografii sledujeme jednotlivé Pavlovi spolupracovníky – díváme se, co Písmo o nich odhaluje, o jejich způsobu služby, o jejich charakteru, o jejich silných i slabých stránkách, abychom se tak mohli povzbudit a poučit, jak máme my dnes vést svůj křesťanský život, aby se v něm naplnil příkaz Pána Ježíše:

- *Mt 6:33 Hleďte především jeho [Boží] království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno.*

Ve vv. 7-8 jsme viděli Pavlova spolupracovníka Tychika a jeho věrnost; ve v. 9 jsme zahlédli Onezima, uprchlého vězně, který uvěřil Kristu a čeká až se vydáme do listu Filemonovi, abychom se z jeho života naučili něco nového o našem Bohu a Spasiteli Ježíši Kristu. V zatím posledním výkladu listu jsme zkoumali Písmo a to, co říká o Aristarchovi, Markovi a Justovi, jediných židech, kteří v Římě pracují s apoštolem Pavlem pro evangelium. Sledovali jsme, jak Aristarchos rostl ve víře a službě Pánu napříč Novým zákonem. Viděli jsme úžasnou Boží milost, která je mocná obnovit i člověka, který v minulosti

neobstál ve službě. Jak takové Boží jednání obnovy trvá roky, aby nakonec vedlo k opravdové proměně od člověka s myslí ve světě do služebníka Marka, pevně zakotveného v Pánu. A dnes jsou před námi poslední tři bratři, kteří pozdravují koloskou církev z římského vězení, spolupracovníci apoštola Pavla na díle evangelia. Pojdme se tedy podívat, co se o nich můžeme z Písma dozvědět, a tak se povzbudit v tom dobrém, co nám Pán z jejich života ukazuje a vyvarovat se toho zlého, před čím nás varuje. První je

II. EPAFRAS - BRATR S JASNÝM CÍLEM

Pavel píše ve v.:

- *12 Pozdravuje vás Epafras, váš krajan, služebník Krista Ježíše, který o vás stále zápasí modlitbami, abyste stáli pevně a věrně plnili Boží vůli. 13 Mohu dosvědčit, že pro vás i pro Laodikejské a Hierapolské vynakládá mnoho námahy.*

Epafras. S tímto bratrem jsme se setkali již v 1. kapitole listu do Kolos.

- *Kol 1:3-8 Stále za vás v modlitbách děkujeme Bohu, Otci našeho Pána Ježíše Krista, 4 neboť jsme slyšeli o vaší víře v Krista Ježíše a o vaší lásce, kterou máte ke všem bratřím 5 pro naději zakotvenou v nebesích. Víte o ní, protože i k vám přišlo slovo pravdy, evangelium; 6 tak jako na celém světě, i mezi vámi přináší ovoce a roste od toho dne, kdy jste uslyšeli o Boží milosti a přesvědčili se, že je pravdivá. 7 Tak vás tomu učil Epafras, náš milovaný druh, jenž nás věrně zastupuje jako Kristův služebník. 8 On nám také vyprávěl o lásce, kterou ve vás působí Boží Duch.*

Byl to právě on, kdo pracoval na rozšiřování evangelia v Kolosách. Snad byl jedním z lidí, kteří byli obráceni během Pavlovy více než tříleté služby v Efezu. Vzpomínáte, jak je ve Skutcích 19 podrobně vylíčen každodenní zápas o šíření evangelia?

- *Sk 19:8-10 V synagóze pak Pavel neohroženě působil po tři měsíce; rozmlouval s lidmi a přesvědčoval je o království Božím. 9 Protože však někteří tvrdošíjně trvali na svém a nedali se přesvědčit, ba dokonce cestu Páně přede všemi tupili, oddělil se Pavel od nich, odvedl s sebou i učedníky a začal denně mluvit v přednáškové síni filosofa jménem Tyrannos. 10 To trvalo dva roky, takže všichni obyvatelé provincie Asie mohli slyšet slovo Páně, židé i pohané.*

A mezi nimi mohl být i Epafras ze 100 km vzdálených Kolos, města v provincii Asii. Slyšel evangelium z úst Pavla a jeho spolupracovníků, uvěřil a když se vrátil do svého města, do Kolos, začal sloužit lidem evangeliem, šířil ho, vyučoval o Kristu, povzbuzoval k následování Krista, k lásce k Bohu i ke službě církvi. Co víme o Epafrasovi?

A. Služebník lidí

Vyprávěl lidem o Boží milosti, kterou Bůh dává lidem skrze Krista Ježíše. Vyprávěl o velikém Božím daru, o Božím Synu, který se stal člověkem, aby zaplatil za viny mnohých lidí, žijících doposud bez poznání pravého Boha a bez Jeho uctívání. Proto Pavel nyní může psát dopis z římského vězení do Kolos. Komu:

- *Kol 1:2 Božímu lidu v Kolosách, věrným bratřím v Kristu*

Nyní je tu v Kolosách církev! Společenství lidí, kteří uvěřili Kristu a uctívají ho společně. Jak se to stalo? Epafras věrně sloužil lidem v tom městě: zvěstoval, vysvětloval a aplikoval evangelium. Jak? Třeba úplně jednoduše: když se potkal se sousedem na ulici, pozdravili se, a Epafras možná řekl něco jako: Dnes je krásný den, že? Stvořený, abychom děkovali Bohu. A ten soused možná řekl: jakého Boha myslíš? A Epafras: je jeden Bůh, stvořitel nebe a země, který nám dává život, dech i všechno ostatní (Sk 17,25). A za to mu musíme být vděční a jeho máme poslouchat, když nás stvořil a stará se o nás. A soused: No, ale já o tom Bohu nic nevím. A když Epafras tedy zvěstoval o Bohu, nyní i vysvětluje evangelium:

- *Sk 17:30-31 Bůh však prominul lidem dobu, kdy to ještě nemohli pochopit, a nyní zvěstuje všem, ať jsou kdekoliv, aby této neznalosti litovali a obrátili se k němu. 31 Neboť ustanovil den, v němž bude spravedlivě soudit celý svět skrze muže, kterého k tomu určil. Všem lidem o tom poskytl důkaz, když jej vzkřísil z mrtvých."*

A soused: proč bude Bůh soudit? A teď Epafras také aplikuje evangelium, tzn. ukazuje sousedovi důsledky: Nikdo z nás Boha neuctívá a neslouží mu celým srdcem, celou svou silou a celou mocí. Nemilujeme ho. A důsledek je, že nejsme spravedliví. Hřešíme proti Bohu i proti lidem. Děláme špatné věci, i zle smýšlíme. Protože Bůh je spravedlivý, musíme počítat s tím, že nám dá spravedlivou odměnu za náš život. Co je ale odměnou za nespravedlnost, za hřích? Soused: No, asi trest, ne? Epafras: Přesně tak.

- *Ř 6:23 Mzdou hříchu je smrt,*

říká Bůh. Ale protože Bůh je milostivý, rád odpouští hříchy těm, kdo ho prosí. Svou lásku prokázal tím, že dal svého jediného Syna Ježíše Krista, jediného spravedlivého, aby dal svůj život za nespravedlivé. Tak jej na kříži Golgoty v Jeruzalémě potrestal místo nás, aby žádný, kdo v něho věří nezahynul, ale měl život věčný. Soused: Co mám dělat Epafrasi, abych i já měl věčný život? Lituj svých hříchů, vyznej je Bohu, odvráť se od své nečistoty, necudnosti a bezuzdnosti a věř Ježíši Kristu. Čti Boží slovo a žij podle něj. Připoj se k církvi v tomto městě a cit Boha celým svým životem. Služ Bohu i jeho vykoupeným dětem, jeho církvi, tělu Kristovu zde v Kolosách. Toto je určitě jen má představa, jak mohl Epafras v Kolosách šířit zvěst o Kristu. Ale jisté je, že to dělal. Vznikla by církev v Kolosách bez zvěstování Krista? Určitě ne. Ale věrnost jednoho jediného člověka Kristu vede k Boží slávě mezi lidmi. Říkej lidem o Kristu, vysvětluj evangelium a ukazuj důsledky evangelia lidem. A bude-li to Boží vůle, budeš moci jednou stejně jako Epafras vyprávět o lásce, kterou v lidech v Ústí nad Labem, v Teplicích, nebo v Dubí působí Boží Duch (Kol 1:8). Co dalšího víme o Epafrasovi?

B. Služebník Krista Ježíše

- *12 Pozdravuje vás Epafras, váš krajan, služebník Krista Ježíše*

Epafras pozdravuje církev, ve které slouží. Nyní odešel z Kolos do Říma, aby přinesl Pavlovi zprávy o díle evangelia v Kolosách, a jistě i praktické dary, které pomohly Pavlovi přestát jeho uvěznění a požádal o pomoc. Chtěl bych se ale nyní zastavit u označení, které pro Epafrase Pavel použil: píše o něm ve v. 12:

- *Epafras, služebník Krista Ježíše*

Tak slovu služebník celkem rozumíme, že? Kdo je služebník? Ten, kdo slouží. Slouží někomu. A zde je napsáno, že Epafras slouží Ježíši Kristu. Mnozí dobře víte, že ve Studijním překladu Bible je ale použito jiné slovo. Slovo, které je přesným překladem řeckého slova, které tu v originále stojí. Doulos. Otrok. Doslova je tu napsáno: Epafras, otrok Ježíše Krista. Tak proč se překladatelé Ekumenického překladu, který i my v církvi používáme, rozhodli napsat služebník, místo přesného řeckého překladu do češtiny, slova otrok? V naší

kultuře, když se řekne otrok, co si vybavíte? Asi nejčastěji obraz černošského otroka, jak pracuje na plantážích bavlny. Lidi, kteří byli unášeni z Afriky do Ameriky, aby tady byli prodáni a pracovali bez nároku na mzdu, bez možnosti změnit zaměstnání. Lidi, kteří patřili jiným lidem a ti s nimi prakticky zacházeli jako se zbožím. Ale otrok Ježíše Krista znamená s tím má něco společného – a přece znamená něco docela jiného. Epafras byl jako otrok koupený z důsledků hříchu – ze smrti, za velikou cenu. Ta cena byla Kristova krev, která byla prolita na kříži. Tak nyní, když uvěřil, Epafras cele patří svému Pánu, Ježíši Kristu. Epafras je na svém Pánu zcela závislý a jemu cele vydán. To je společné s významem slova otrok, jak mu dnes rozumíme. Ale obsah slova doulos užitého Pavlem v řeckém textu našeho listu znamená něco mnohem více. Je tu užit v duchovním významu. Význam toho slova je někdo, kdo slouží svému Pánu s radostí v srdci, v novotě Ducha, kterým mu byl darován. Slouží v radostné svobodě, zbavený břemena hříchu, viny před Bohem. Je to člověk, který dostal nezasloužený dar milosti a ohromná požehnání nyní – očištěné svědomí, pokoj s Bohem, ujištění o Boží věrnosti, která nedopustí, aby se mu ten člověk ztratil. A ještě více: jistotu věčného společenství s Bohem, kdy zahrnut Boží láskou bude oslavovat svého Pána na věky věků v Jeho přítomnosti, uprostřed nesčetných zástupů stejně vykoupených svatých. Ó, jaká milost! Jaký rozdíl významu oproti chápání slova otrok v naší kultuře. Proto, když v Písmu čteme o Epafrasovi „služebník Krista Ježíše“, pamatujme, že jde v duchovním významu o otroka Kristova vykoupeného draze k té největší svobodě, kterou mu žádný člověk nemůže vzít a která trvá na věčnost. Haleluja! Jaké to privilegium, když i ty jsi nazván otrokem Kristovým! Kristus za tebe zemřel! (Ř 5,8). Proč to udělal? Co na tobě bylo tak přitažlivého, že sám jednorozený Boží Syn se stal člověkem, trpěl lidskou zlobou a byl zabit kvůli tobě? Co tak vzácného je v tobě, že to udělal? Nic. I kdybys prozkoumával svoje nitro, své nejtajnější myšlenky, jestli by se tam nenašlo něco, proč by tě Bůh měl milovat, nenašlo by se nic. Nic. On ti prokázal lásku, když jsi byl ještě hříšný. Kamarádi budou obdivovat tvoje parádní moderní bílé tričko. Tvoji úžasnou košili s palmičkami. Nebo ty nejbělejší Nike (Najky), které máš na nohách. Ale tričko se zapotí, z košile vyrosteš, boty se zamažou, lidem, i těm nejbližším, se někdy zprotivíš. Kde je dnes obdiv, může být zítra nevraživost. To je svět. Ale Kristus navzdory tomu, že nejsi spravedlivý, čistý, obdivuhodný, On si tě zamiloval. Když jsi ještě byl hříšný. To je milost. Zemřel za tebe. To je opravdová láska. To je Kristus. Jemu

není nikdo z lidí podoben. On je Bůh, který tě přišel zachránit z otroctví hříchu.

C. Služebník, který zápasí

Epafras je také člověk,

- *který o vás stále zápasí modlitbami, abyste stáli pevně a věrně plnili Boží vůli. 13 Mohu dosvědčit, že pro vás i pro Laodikejské a Hierapolské vynakládá mnoho námahy. (v. 12-13)*

Epafras se modlí za koloský sbor. Za jednotlivé křesťany. A s největší pravděpodobností se modlí i za křesťany v sousedních městech Laodikeji a Hierapoli (v. 13). Na tom by nebylo nic tak zvláštního, že? Také se přeci za druhé v církvi modlíte. Ale Epafras zápasí modlitbami. Pavel píše: on o vás stále zápasí modlitbami. Zjevně se jako správný voják Ježíše Krista vydal do duchovního boje. Nenechal modlitbu jen na chvíle, kdy se mu chce modlit a nemodlí jen tolik, dokud se mu chce. A když si na modlitbu zrovna nevzpomene, tak se nemodlí celý den vůbec. Ne, Epafras se vydal do boje. Víte, co musíte udělat, abyste obstáli v boji? Abyste zvítězili? Musíte poslouchat rozkazy svého velitele. A náš velitel, Ježíš Kristus velí: modlete se

- *Kol 4:2 V modlitbách buďte vytrvalí,*

Jak často?

- *1Te 5:17 v modlitbách neustávejte.*

Kdy?

- *Ef 6:18 V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne,*

Abyste v boji zvítězili, musíte být vyzbrojeni. Proto se musíme *modlit v Duchu svatém*. Abyste zvítězili, musíte mít plán: *přimlouvejte za všechny bratry i za mne,*

- *Jk 5:16 Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého*
- *2Te 3:1 A tak, bratří, modlete se za nás, aby se slovo Páně stále šířilo*

Tak zápasil Epafras za Laodikejské. O co se modlil?

- *abyste stáli pevně a věrně plnili Boží vůli. (v. 12)*

K tomu ji museli poznávat. To Epafras dělal, když byl v Kolosách (Kol 1,7). Učil Boží lid o Boží milosti, evangelium, Boží slovo – to jsou v tomto případě synonyma. A nyní prosí Pána, aby se drželi toho, co se naučili, aby žili to, čemu porozuměli uprostřed duchovně nepřátelského světa, který odmítá pravého Boha a raději se klaní tvorstvu, uctívá modly udělané rukama a vymyšlené lidskou myslí. Ještě bych nás rád upozornil na jednu věc. Komu Pavel píše tento list? Jednomu člověku v Kolosách nebo církvi? Odpověď je hned v prvních dvou verších listu:

- *Kol 1:1-2 Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, a bratr Timoteus 2 Božímu lidu v Kolosách, věrným bratřím v Kristu*

Píše církvi, všem svatým, všem lidem Kristem vykoupeným. A jim říká: modlete se vytrvale (4,2). Stejně tak do Tesaloniky píše: bratří, modlete se za nás (2Te 3,1). A efezské církvi: modlete se, vytrvale se přimlouvejte (Ef 6,18). Kdo se má modlit? Církev. To znamená každý křesťan doma, ale stejně tak každý křesťan ve shromáždění. Církev se musí modlit spolu, spolu zápasit na modlitbách, spolu se vytrvale přimlouvat. To je privilegium dané Bohem jeho církvi! Modlíš se vytrvale doma? Chvála Pánu. Proč ale neusiluješ stejně, aby se modlila celá církev spolu? Proč jí to neučíš, když doma sám se modlíš? Proč nepovzbuzuješ druhé k modlitbě ve shromáždění církve, na modlitebním setkání nebo modlitební chvíli při biblické hodině? Proste a bude vám dáno.

I když v jiném kontextu, ale na stejném principu říká Jakub:

- *Jk 4:2 Chcete mít, ale nemáte ... nic nemáte, protože neprosíte.*

Epafras tomu rozuměl, a tak bojoval na modlitbách? Jak to apoštol Pavel věděl, že se Epafras za Koloské modlí, že jim o tom nyní může psát? No zjevně se modlili spolu s Epafrasem! A byli tam další, Lukáš, Démas, Aristarchos, Justus, Marek, Tychikos, Onezimos. Modlili se společně. A přinesly jejich modlitby ovoce? No jistě! Dopisy se dostaly do Efezu, Kolos, Laodikeje, Hierapolisu. Povzbudili a vyučili tamní křesťany. Posílili jejich víru. Svědectví evangelia se skrze místní církve o to víc rozzářila v duchovní temnotě světa. Další lidé tak přišli ke spasení. A co vy? Nejste snad skrze tyto listy i vy povzbuzování, budování a nepřinášíte tak slávu Bohu? To všechno je ovoce společných modliteb malé skupiny 9 bratrů v římském vězení. To všechno je důsledek společných modliteb těchto devíti mužů. Samozřejmě je to Boží milost a On to tak vedl. Ale je to ponaučení pro náš sbor. Bůh vyslychá modlitby církve. Ale má co vyslyšet? Ale co se stane, až bude modlitební setkání naplněno ne 5

lidmi, ale 40? Bude 8x více díkyvdání Pánu, 8x více úpěnlivých proseb a 8x více srdcí, která očekávají na naplnění Božích slibů. A Bůh vyslychá modlitby: Toužíme po dalších služebních, vedoucích v církvi? Ve Sk 1 se církev svorně a vytrvale modlila a Bůh ji dal Matěje a doplnil počet 12 apoštolů. Toužíme vidět obrácení lidí? Církev ve Sk 2 byla shromážděna na jednom místě. Co dělali? Určitě se modlili. A Bůh dal Letnice. Obrátilo se na 3000 lidí. Bůh vyslychá modlitby. Ale budeme se jako tělo Kristovo, jako místní církev, modlit? Epafras je také

D. Služebník, který je povzbuzením

Apoštol Pavel vydává o Epafrasovi koloské církvi dobré svědectví. Říká:

- *13 Mohu dosvědčit, že pro vás i pro Laodikejské a Hierapolské vynakládá mnoho námahy.*

Proč jim to píše? Proč Pavel vydává toto svědectví církvi? Epafras nyní ještě nejde domů. Ještě slouží Pavlovi. Ale jednoho dne se domů do Kolos vrátí, dá-li Pán. A je třeba, aby jej s radostí přijali. I když v tuto chvíli je to pro koloskou církev možná těžké. Ten, který jim zvěstoval evangelium, vyučoval z Písma, modlil se, ten odešel do Říma, aby posloužil Pavlovi a aby ho požádal o radu, o pomoc. Protože do církve v Kolosách přicházelo nebezpečí – hereze. Někteří začali tvrdit, že pro naši spásu záleží na dodržování vnějších věcí – jídlo, pití, dodržování svátků, soboty (neděle). (Kap. 2) A tak se museli na čas vzdát Epafrasovy služby. Možná mu to někdo mohl mít za zlé, že šel za Pavlem a nechal je v Kolosách samotné. Ale v sázce bylo mnoho: věčný život, který heretici ohrožovali. Pro církev v Kolosách to ale byla jedinečná příležitost: aby v ní rostli noví služebníci v odpovědnosti. Aby domácí víry začali sami sloužit tam, kde si to dříve nedovedli představit. Zeptejte se třeba Josefa, jestli si dovedl před dvěma roky představit, že povede v neděli shromáždění? A dnes to z Boží milosti dělá! Zeptejte se Pavla, jestli si před deseti lety dovedl představit, že bude starším církve. I náš sbor má takové příležitosti. Blíží se sborová dovolená, a to je příležitost pro bratry vést nás k ranním ztišením nad Žalmy. Pro někoho to může být příležitost připravit si večerní výklad Božího slova. Pro někoho dalšího třeba naučit sbor novou doktrinálně silnou píseň, abychom ji mohli během roku společně zpívat. Pro někoho vést nás ve chvalách hrou na hudební nástroj. A praktických příležitostí sloužit druhým bývá na sborové dovolené vždycky dost. Tak Epafras vynakládá mnoho

námahy a církve v Kolosách roste. Je ještě jeden dopis, který Tychikos a Onesimos nesou – list Filemonovi. Tento bratr je nyní spolupracovník Pavla. Pavel o něm ve vězení slyší samé povzbudivé zprávy – o jeho víře v Pána i lásce k bratřím. Filemon roste, dokonce otevřel svůj dům pro církev, která se schází nyní v jejich domě! (Fm 1-5)

III. POSLEDNÍ DVA POZDRAVY

E. Lukáš

Druhým mužem, který pozdravuje v našem listu koloskou církev, je Lukáš. Kdo je tento Lukáš? Pavel mu dává přízvisko: milovaný lékař. Lukáš je křesťan obrácený z pohanů. Není ze židů, protože nás Pavel informuje, že s ním nyní jsou jen tři spoluslužebníci ze židů – Aristarchos, Marek a Justus. Lukáš mezi nimi není. Kdy se setkáváme s Lukášem poprvé v Písmu? Ano, je to v knize Skutků, v 16. kapitole v Troadě. Pavel a Silas jsou na své druhé misijní cestě. Je s nimi i mladý Timoteus. A v Troadě se k nim připojil lékař Lukáš. Od té doby ho sledujeme v Písmu po boku apoštola Pavla, až do posledního Pavlova listu – 2 Timoteovi 4,11. Pavel je znovu v římském vězení a očekává, že bude odsouzen k smrti. Blíží se jeho čas odchodu k Pánu. Mnoho spolupracovníků s ním už nezůstalo. Jsou tu křesťané z římské církve. Ale ze spolupracovníků na misii, říká Pavel,

- *2Tm 4:11 Jediný Lukáš je se mnou.*

Jen 3 krát je Lukáš v Písmu jmenován. To třetí místo je v listu Filemonovi 24. Lukáš je příklad lékaře – misionáře. Příklad člověka, který použil svůj talent pro službu Bohu. Pravděpodobně se vzdal velmi lukrativní soukromé praxe lékaře a celá léta sloužil Bohu jako lékař apoštola Pavla i jistě dalších spolupracovníků, kteří s nimi bývali. A protože byl stejně jako Pavel sečtělý a pilný ve studiu, Pán si ho také použil. Pavla Bůh poslal roznášet evangelium do míst, kde ještě lidé neslyšeli. A on naplnil evangeliem území o tisíce kilometrech čtverečních jak v Malé Asii, tak v Řecku, v Evropě. Lukáš zase sepsal jedno z evangelií, které máme v Písmu. Napsal jej pro vznešeného Theofila.

- *Lk 1:1-4 I když se již mnozí pokusili sepsat vypravování o událostech, které se mezi námi naplnily, 2 jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova,*

- *3 rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíše, vznešený Theofile, 4 abys poznal hodnověrnost toho, v čem jsi byl vyučován.*

Ale to není vše. Jeho dílem, pod vedením Ducha svatého je také kniha Skutků apoštolských. Je tedy nejen lékař, ale i historik.

- *Sk 1:1 První knihu, Theofile, jsem napsal o všem, co Ježíš činil a učil od samého počátku*

a pokračuje popisem vzniku a šíření církve až do Pavlova uvěznění v Římě. Co se od něj můžeme naučit? Určitě to, že ať máš jakékoliv obdarování od Pána, můžeš jím cele sloužit Kristu. Jsi šikovný údržbář? Uklízečka? Obchodník? Maminka v domácnosti? Lékař? Tím, co máš od Pána, můžeš jeho oslavovat kdykoli a kdekoli.

- *Kol 3:23 Cokoli děláte, dělejte upřímně, jako by to nebylo lidem, ale Pánu,*

Bůh si použil Lukáše, může si použít i tebe.

F. Démas

A poslední na naší fotografii v listu Koloským je ve v. 4,14 Démas. Také on je v Písmu zmíněn celkem 3x. Stejně jako evangelista, lékař a historik Lukáš. Dokonce je jeho jméno vždy ve stejném listě jako Lukášovo. Dokonce je uvedeno vždy hned vedle Lukáše.

- *Kol 4:14 Pozdravuje vás milovaný lékař Lukáš a Démas.*
- *Fil 24 Marek, Aristarchos, Démas a Lukáš, moji spolupracovníci.*

a naposledy v 2 Tim 4, jen jeden jediný verš před Lukášem. A přece je odkaz těchto dvou mužů, tak hluboce spjatých zde na zemi, rozdílný, jak jen může být. Jako V od Z nebo S od J, jako pravá a levá strana. Věrnost a službu Lukáše si Pán použil a dal nám skrze něj 2 biblické knihy. Ale muž, který je s Pavlem při prvním uvěznění v Římě, pracuje s nimi pro evangelium, zanechal úplně jiné svědectví. Pavel ve svém posledním listě píše:

- *2 Tim 4:10 Démas mě totiž opustil, protože více miloval tento svět,*

Jaký odkaz chceš svým životem zanechat ty? Bude o věrnosti Bohu anebo o lásce ke světu?

- *Jk 1:25 Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky.*

Upři svůj pohled, svou naději na Krista, pak vytrváš. Epafras – věrně zvěstuje evangelium, vysvětluje, co znamená i ukazuje na důsledky evangelia. Lukáš, vydal své obdarování cele do služby Bohu. Démas, neupíral svůj duchovní pohled na Krista, a tak ztroskotal. Přemýšlej, jak by druzí popsali v jedné větě tvůj život. Patří Kristu?